

§ 2.

Stk. 1. Loven har virkning fra 1. juli 1969.

Stk. 2. Indenrigsministeren bemyndiges til at fastsætte nødvendige overgangsbestemmelser samt regler for pensioner og understøttelser omfattet af hidtil gældende lovgivning.

§ 3.

Indenrigsministeren bemyndiges til efter forhandling med ministeren for statens lønnings- og pensionsvæsen at sætte § 57, stk. 1, ud af kraft og til at forhøje den i § 57, stk. 2, jfr. stk. 3, nævnte procent­sats med det i stk. 1, omhandlede bidrag.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

I kap. IX i apotekerloven gives bestemmelser om, hvilke grupper af farmaceuter apotekerfonden yder pension til. Som ordinære medlemmer af apotekervæsenets pensionsordning optages farmaceuter med snævrere tilknytning til apotekervæsenet, i første række apotekere og provisorer. Disses pensioner beregnes og oppebæres efter principperne i loven af 1958 om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd. Efter § 55, stk. 4, kan indenrigsministeriet godkende, at kontrollerede laboratorier, specialitetsfabrikker og andre institutioner eller virksomheder med tilknytning til apotekervæsenet indgår under ordningen som ekstraordinære medlemmer uden udgift for apotekerfonden. Indenrigsministeriet er i medfør af § 56, stk. 2, bemyndiget til at fastsætte pensionsregler for disse i overensstemmelse med principperne i loven af 1958 om lønninger og pensioner til statens tjenestemænd.

For de ordinære medlemmer bestemmes egen- og enkepension på grundlag af en lønningsindtægt svarende til statens hidtidige 19./24. lønningsklasse. De ekstraordinære medlemmers pension beregnes efter forsikringsmæssige principper efter den for dem oprettede særlige kontos ydeevne.

Nærmere regler om apotekervæsenets pensionsordning er fastsat af indenrigsministeriet i en i medfør af § 59 udfærdiget bekendtgørelse nr. 35 af 4. februar 1959, der er ændret ved bekendtgørelse nr. 35 af 20. februar 1961 og bekendtgørelse nr. 336 af 30. november 1964.

Efter gennemførelsen af tjenestemandsskiftloven og navnlig lov nr. 292 af 18. juni 1969 om tjenestemandspension er en ændring af apotekerlovens kap. IX nødvendig.

Under hensyn til, at indenrigsministeriet den 8. februar 1969 har nedsat et udvalg med den opgave at fremkomme med forslag til revision af den gældende apotekerlovgivning, har man ment, at der på indeværende tidspunkt kun bør foretages en rent teknisk ajourføring af reglerne om apotekervæsenets pensionsordning. Da imidlertid de nye

tjenestemandspensionsregler indebærer en række nyskabelser og ændrede forudsætninger på hele tjenestemandspensionsområdet, nedsatte indenrigsministeriet en arbejdsgruppe bestående af bestyrelsen for apotekervæsenets pensionsordning samt repræsentanter for lønnings- og pensionsministeriet og fra indenrigsministeriet til at komme med indstilling om nye pensionsregler på apotekerområdet.

Da det findes upåkrævet, at detaljerede pensionsbestemmelser indeholdes i loven om apotekervæsenet, og da det anses for ønskeligt administrativt at kunne foretage ændringer, som måtte blive nødvendiggjort af fremtidige ændringer i statstjenestemandspensionsområdet, foreslås en væsentlig forenklet udformning af reglerne i kap. IX, således at indenrigsministeren bemyndiges til at fastsætte de nærmere regler i bekendtgørelsesform.

Efter apotekerlovens § 48, stk. 1, svarer apoteker, hvis overskud i et kalenderår — med visse fradrag eller tillæg — overstiger slutlønnen pr. 1. april i det pågældende kalenderår i statens hidtidige 26. lønningsklasse, en nettoafgift til apotekerfonden på 40 pct. af forskelsbeløbet. Dersom overskuddet er mindre end den nævnte slutløn, yder apotekerfonden et nettotilskud på 40 pct. af forskelsbeløbet.

Ved fastsættelse af medicinpriserne tilsigtes apotekernes gennemsnitsudbytte fastlagt til et beløb svarende til lønnen i statens hidtidige 29. lønklasse.

Efter gennemførelsen af tjenestemandsskiftloven er en ændring af § 48 nødvendig. Indenrigsministeriet mener imidlertid ikke, at der, for niveauet for apotekernes fremtidige gennemsnitsudbytte er fastlagt, foreligger et tilstrækkeligt sikkert grundlag for at kunne fremkomme med forslag til, hvilket udgangspunkt der skal erstattes det hidtidige udgangspunkt for nettoafgiftens beregning.

Da anvendelse af et andet udgangspunkt for nettoafgiftsberegningen først bliver aktuel i begyndelsen af 1971, vil § 48 blive foreslået ændret i folketingssamlingen 1970-71. I de tilfælde, hvor afregning af apotekerafgift/tilskud som følge af